

Riksgälden
ig@riksdagen.se

2026-06-16

Er ref: RG 2026/314

FF ref: 2026/16

Remissyttrande: Förslag till ändrade föreskrifter om insättningsgarantin

Finansbolagens Förening (Finansbolagen) har fått möjlighet att lämna synpunkter på rubricerat förslag.

Gällande förslagens konsekvenser för instituteten anges i avsnitt 5.3 att det saknas skäl att ta särskild hänsyn till de storleksmässigt minsta instituten eftersom institut med lägre volym garanterade insättningar får en lägre avgiftsbas jämfört med institut som har en stor volym av sådana insättningar. Det synes således bortses ifrån att mindre institut i vissa hänseenden faktiskt inte kan påverka sin risknivå. Det anges även att det är svårt att på enskild institutnivå exakt uppskatta konsekvenserna annat än att konstatera att skillnaden i avgift mellan institut med hög respektive låg risk ökar. Riksgälden bedömer vidare i samma avsnitt att påverkan på konkurrensförhållandena kommer att vara begränsad. Någon utförligare information om denna analys återges dock inte i promemorian vilket försvårar granskningen av både analysen och föreslagna ändringar. Finansbolagen menar att det hade varit mer transparent och ändamålsenligt att öppet redovisa hur förslaget faktiskt slår mot olika typer av institut.

Finansbolagen bedömer att den föreslagna modellen i praktiken kan leda till snedvridande effekter för mindre och specialiserade institut, vilket riskerar att påverka konkurrensen negativt. Det är viktigt att framhålla att den risk som modellen avser att fänga redan i betydande utsträckning beaktas genom gällande regelverk, särskilt genom kapitaltäckningsreglerna och riskviktsberäkning för olika exponeringar, inklusive de för blacolån. För blacolån, är riskvikterna redan höga och kapitalkraven därmed väsentligt högre än för säkerställd utlåning. Det innebär att risk redan är fullt ut internaliserad i kapitaltäckningen för denna typ av utlåning. Införande av högre avgifter i insättningsgarantin innebär i praktiken en dubbel kapitalisering av samma risk. Till detta kommer som Finansbolagen tidigare påtalat att de mindre instituten betalar resolutionsavgifter utan något åtagande från statens sida i och med att mindre institut inte förutsätts få något stöd från staten utan ska försättas i konkurs enligt vanliga regler.

Övergången till absoluta tröskelvärden och en utökning av avgiftsintervallet förstärker effekterna ytterligare genom att strukturella skillnader mellan banker får större genomslag, variationen i avgifter ökar och förutsägbarheten för mindre institut minskar.

Finansbolagen vill även åberopa vad som anförts i tidigare remissvar¹ bl.a. att det "blir ett slags rundgång – staten stöttar de stora instituten som därför får mindre risk, vilket medför att de mindre instituten som staten inte stöttar, får högre risk och därför ska betala en högre insättningsgarantiavgift."

Sammantaget kan förslaget leda till att större och mer diversifierade banker gynnas och att mindre och specialiserade institut missgynnas. Detta riskerar att minska konkurrensen, försvaga innovationskraften och leda till sämre villkor för konsumenter över tid. Särskilt i ett redan koncentrerat banklandskap är det viktigt att regelverk inte förstärker befintliga strukturella fördelar.

Ett av de tydligaste syftena med införandet av lagen om bank- och finansieringsrörelse 2005 var att förbättra konkurrensen på inlåningsmarknaden. Trots detta kvarstår fortfarande en marknadsstruktur som präglas av ett fåtal stora systemviktiga aktörer där regleringen är oproportionell till de mindre institutens nackdel och ger skalfördelar till de större. Finansbolagen förordar en utveckling mot en marknad bestående av flera medelstora och mindre aktörer för att förstärka konkurrensen och gynna insättarna. Förslaget synes i sin nuvarande utformning inte bidra till en sådan utveckling utan riskerar snarare att upprätthålla den rådande strukturen, missgynna mindre och specialiserade institut samt försämra konkurrensen.

Något balanserat förslag som skulle vara förenligt med behovet av att stärka konkurrensen på inlåningsmarknaden och på sikt minska stabilitetsriskerna förknippade med ett fåtal systemviktiga institut har dock inte presenterats varför Finansbolagen avstyrker föreslagna ändringar.

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Per Holmgren
Per Holmgren

¹ [rg_2024-583_remissyttrande_ff_2024-22_002.pdf](#)